



Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00176/2011-01
Датум: 06.10.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору Ж.Р. из Београда, улица [REDACTED] у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00280/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона и изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 06.10.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ПРИГОВОР Ж.Р. из Београда **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00280/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00280/2010-01 од 14.06.2010. године, Ж.Р. која није изабрана за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ број 116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. Ставом другим исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 628. изреке.

Незадовољна наведеним одлукама, Ж.Р. је дана 02.03.2010. године изјавила жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 25.01.2011. године истом суду доставила је поднесак којим је захтевала да Уставни суд настави поступак по изјављеном правном леку.

Жалба поднета Уставном суду, у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу подносилац приговора је између осталог навела да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, да је доносилац одлуке није обавестио о постојању сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност и да оспорена одлука не садржи разлоге о битним чињеницама, нити поуку о правном леку. Навела је да су употребом података о личности противно Уставу и закону, коришћењем података БИЕ и МУП-а и употребом дискриминаторских критеријума, повређена њена права гарантована Уставом и Европском конвенцијом.

У поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ број 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ број 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 26.08.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту пре свега треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

Подносилац приговора је на рочишту изјавила да је у оспореној одлуци као елиминаторни критеријум означена недостојност, при чему се Високи савет судства позвао на одредбе члана 7. и 8. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а што су одредбе које се односе на први избор судија на трогодишњи мандат, те да наведене одредбе нису могле бити цитиране у њеном случају, с обзиром да је вршила сталну судијску дужност. Навела је да у конкретном случају треба применити Правила од 23.05.2011. године у делу који се односи на достојност, будући да се против ње 5 година водио кривични поступак, да је промењено 3 већа, 3 тужиоца и да је требало пола године за израду пресуде да би на крају било утврђено да није учинила кривично дело, истичући да се покретање и вођење таквог поступка не може њој приписати у кривицу. Даље је навела да је мера удаљења на коју се позива Високи савет судства била изречена управо због вођења кривичног поступка и да је 11 година колико је поступала док није суспендована, радила савесно и по најбољем знању. Истакла је да би требао да се цени и критеријум стручности и оспособљености, а не само критеријум достојности, који је и отпао доношењем ослобађајуће пресуде, те да с обзиром да иста није правноснажна, да се нада да ће Високи савет судства сачекати правноснажност пресуде, јер је у току поступак по жалби пред Апелационим судом у Београду. Додала је да су поступци у којима су донета спорна решења о исправци завршени, да је неспорно, а што произлази из кривичног списка да је постојала 1 фирма, а не две, као и да је такву одлуку донела на основу доказа, додавши да је постојало право жалбе и да је законска процедура испоштована.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлога Комисије да се приговор одбије, Високи савет судства налази да је:

Приговор неоснован.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да су се код подносиоца приговора разлози за сумњу образовали у погледу достојности. Наиме, наведено је да се против подносиоца приговора води кривични поступак у Окружном суду Београду по захтеву јавног тужиоца због кривичног дела кршење закона од стране судије из члана 360 КЗ, које је извршила у ванпарничном поступку, због чега је од 17.04.2006. године привремено удаљена са дужности. Наведено је да је у конкретном случају Високи савет судства нашао да је

наведено дело због којег се води кривични поступак неспојиво са судијском дужношћу и да штети угледа суда у којем је обављала дужност, те да на тај начин Ж.Р. није показала моралне особине (савесност и узорност) које судију чине достојним, што са мером удаљења са судијске дужности и кривичним поступком који је тада био у току, не доприноси позитивној слици о судству, у смислу одредбе члана 7. и члана 8. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

Из извештаја о раду Трговинског суда у Београду и извештаја о раду судија тог суда за 2003. годину, 2004. и 2005. годину, а који се примењује сходно одредби члана 3. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, произлази да је подносилац приговора у означеном периоду имао следеће резултате:

У 2003. години подносилац приговора је имала у „Фи“ предметима од укупно 1948 предмета у раду, решених 1883 предмета, остало је нерешено 62 предмета и 11 предмета решених на други начин, од 15 предмета разматраних по жалби, 14 потврђених и 1 укинута одлука, у „Ив“ предметима – за 11. месец од укупно 78 предмета решено је 17, остала је нерешено 61 предмет и 3 решена на други начин, у „Р“ предметима у 11-12 месецу од укупно 29 предмета у раду, 14 решених предмета, 15 нерешених и 11 решених на други начин, у „Ст“ предметима је имала 699 предмета, 639 решених предмета, 60 нерешених предмета и 1 решен на други начин, а у „Л“ предметима је имала 143 предмета, 105 решених предмета, 38 нерешених предмета и 11 решених на други начин и у тој години није било одлука израђених након 30 дана.

У 2004. години подносилац приговора је имала у „Фи“ предметима укупно 1984 предмета у раду, од чега је решила 1903 предмета, остало је нерешено 81 предмет и 8 предмета решених на други начин, да је укупно 10 предмета разматрано по жалби и да су сви потврђени, у „Ив“ материји имала је у раду укупно 1088 предмета, 854 решених предмета, остала су 234 нерешена предмета и 127 решена на други начин, док није било изјављених жалби, у „И“ материји имала је 148 предмета, решена 125, нерешених 23 и 4 решена на други начин, у „Р“ предметима у укупно 265 предмета у раду, 259 решених предмета, 6 нерешених и 6 решених на други начин, у „Ст“ предметима је имала 163 предмета, 134 решена предмета, 29 нерешених предмета и 2 решен на други начин, а у „Л“ предметима је имала 94 предмета, 57 решених предмета, 37 нерешених предмета и 6 решених на други начин и није био одлука израђених након 30 дана.

У 2005. години подносилац приговора је имала у „Фи“ предметима укупно 246 предмета у раду, од чега је решила 229 предмета, остало је нерешено 17 предмета и 16 предмета решених на други начин, да је од укупно 7 предмета разматраних по жалбама имала 7 потврђених одлука, у „Ив“ предметима од укупно 1737 предмета решено је 1619, остала су нерешено 118 предмет и 221 решена на други начин и од 2 предмета разматрана по жалби, оба су потврђена, у „И“ предметима од укупно 295 предмета 255 су разматрана по жалбама, 40 нерешених предмета и 9 решених на други начин, у „Р“ предметима укупно 70 предмета у раду, 66 решених предмета, 4 нерешених и 11 решених на други начин, у „Ст“ предметима је имала 70 предмета, 35 решених предмета, 35 нерешених предмета, а у „Л“ предметима је имала 71 предмет, 61 решених предмета, 10 нерешених предмета и није био одлука израђених након 30 дана.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања

субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

У конкретном случају, стручност и оспособљеност кандидата нису доведени у питање, с обзиром да је иста остваривала наведене критеријуме, а што произлази из извештаја о раду Трговинског суда у Београду, али испуњеност критеријума стручности и оспособљености за вршење судијске функције није само по себи довољно за уважавање приговора, јер подносилац приговора мора истовремено испуњавати услов и у погледу достојности.

Разматрајући критеријум достојности, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора не испуњава овај критеријум.

Правилно се оспореном одлуком Високи савет судства позива на одредбу члана 14. став 4. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“ бр. 49/09) и одредбе члана 4. став 1. тачка 3. и став 2. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, којима је прописано да је кандидат недостојан уколико би његово поступање и понашање оправдало покретање дисциплинског поступака и изрицање озбиљне санкције.

Одредбом члана 90. Закона о судијама, између осталог прописао је да је дисциплински прекршај и непоштовање етичког кодекса у већој мери, а што је по ставу ВСС-а овде случај.

У том смислу Високи савет судства налази да је наведено кривично дело за које се води поступак и због чега је од 17.04.2006. године подносилац приговора привремено удаљена са судијске дужности, по својој природи, не спојиво са судијском дужношћу и штети угледу суда у коме обавља дужност.

На овај начин подносилац приговора није показала моралне особине (савесност и узорност), које судију чине достојном, што са мером удаљења са судијске дужности и кривичним поступком који је у току не доприноси позитивној слици о судству, сходно члану 7. и 8. напред наведене одлуке.

Осим тога, етичким кодексом се утврђују етички принципи и правила понашања судија којих се морају придржавати у циљу очувања и унапређења достојанства и угледа судија и судства.

Принцип достојанствености подразумева да је судија дужан да у обављању судијске функције и у поступцима ван суда развија стандарде понашања који доприносе очувању угледа и достојанства суда и судија.

Примена овог принципа подразумева да судија не сме да користи положај судијске функције ради остваривања сопствених интереса, интереса чланова своје породице или других лица, нити сме да дозволи другима лицима да оставе утисак да се било ко налази у таквом посебном положају да може да утиче на рад судије.

Имајући у виду све наведено, неоснован је захтев подносиоца приговора из поднеска од 30.09.2011. године, да се одложи одлучивање по њеном приговору до правноснажног окончања поступка.

Високи савет судства ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука и разлози из исте, правилни и на закону засновани.

Следствено наведеном, Високи савет судства је нашао да Ж.Р. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама у погледу достојности, а у вези члана 14. став 2.

Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега је на основу члана 29. Правила, донео одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**
Мирјана Ивић



Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на:

- 1. Подносиоцу приговора**
- 2. Архиви Високог савета судства**